

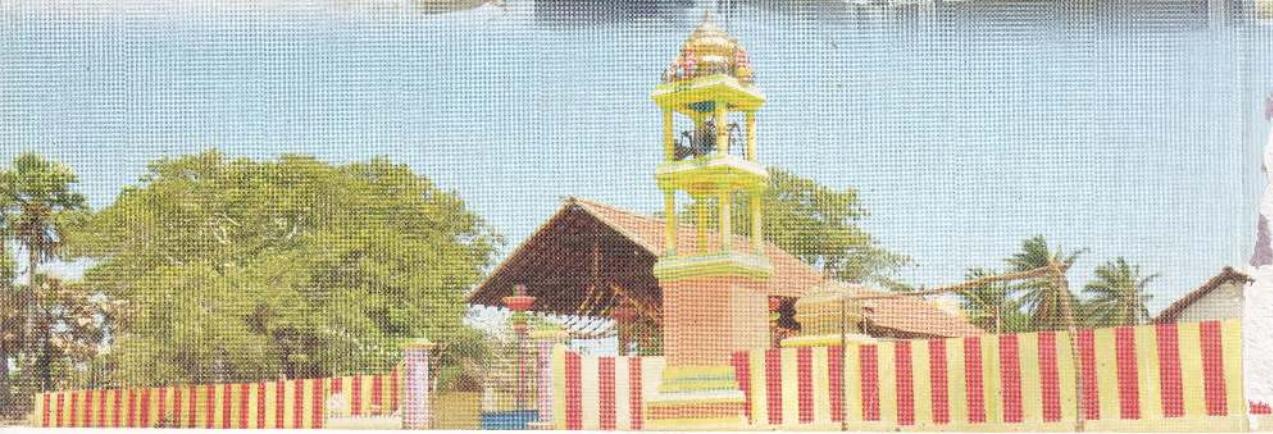
ஸ்ரீ ராஜ கணபதீசம்

யேக்கச்சி - முகாவில் - பறையோம்பிக்குளம்
 திருவருள்மிகு ஸ்ரீ ராஜகணபதி திருக்கோவில்
 மண்டலாபிஷேக பூர்த்தி

சிறப்பு மலர்

26-10-2013

சுமார்ப்பணம்

விதைவின்றுநி

நிறை மதியை குன்ற வைத்தே காவலம் நீக்கிய
மறை நான்கின் முன்னவ பெரும் பிரணவ நாதா
பறை யோம்பி யொலி செய்த தடாக முகநோக்கி
முறை யாழுகா வில்மேவு ராஜ கணபதி போற்றி.

ஸ்ரீ ராஜ கணபதி உற்சவ மூர்த்தி

முகவுரை

உலகத்தின் இயக்கம் இறைவன் திருவருளினாலேயே அமைந்து இருக்கின்றது. எங்களை எல்லாம் ஏதோ ஒரு உந்து சக்தி இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த சக்தியின் இயக்கம் உள்ளவரை நாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். எல்லோரும் அன்னையின் தாய்ப்பால் குடித்து வளர்கின்றோம். ஆனால் அந்தப் பால் குடிக்கும் பருவம் எங்களுக்கு எந்த நினைவோ, உனர்வோ தந்ததில்லை. எங்களின் பிள்ளைகள் அதை செய்யும் போது தான் நாமும் இப்படித்தான் வளர்ந்து இருக்கின்றோம் என நினைத்துக் கொள்கின்றோம். பிறப்பு எனும் நிலையை தெரியப்படுத்திய இறைவன் இறப்பு எனும் நிலையை குட்சமாய் வைத்திருக்கின்றான். “ஓண்ணுள்ளேன் ஓன்பது வாசல் வைத்தாய் ஒக்க அடைக்கும் போது உணர மாட்டேன்”. என்கிறார் அப்பர் பெருமான். எனவே இந்த அற்புதமான மனிதப் பிறப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் அமைகின்றது. எனவே இந்த “வாழ்வியல்” எனும் நாடகத்தில் நாம் நல்லவர்களாக அடுத்தவர் மனம் புண்படவைக்காத நிலையில் நாம் பிறந்தமன், எமது கிராமம், எமது ஆலயம், எமது மக்கள் என்கின்ற நல்ல தொடர்புகளை, உறவுகளை பரிபூரணமாக்கி எமது வாழ்வியல் பின்வரும் எமது சந்ததிக்கு வழிகாட்டலாக அமைய வேண்டும். எமது கிராமம், ஆலயம் என்பன ஆவணமாக அடுத்த தலைமுறைக்கு ஆதாரமாக கொடுத்துச் செல்லும் நிலை நமது தலையாய கடமை. அறிவுத்திறன் வளர்ச்சி பெறுகின்ற இந்த நூற்றாண்டில் எமது இளைய சமூகத்திற்கு ஸ்ரீ ராஜ கணபதி திருக்கோவில் பற்றிய ஒரு பதிவும் ஆவணமுமாய் இந்த “ஸ்ரீ ராஜகணபதீசம்” கை கொடுக்கும்!

மலர் ஆசிரியர்

கலாந்த. ராம். தேவலோகேஸ்வரக்குருக்கள்

வினாக்கல்
துறைமன்றம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் தூத்துக்குடி

வினாக்கள் : - முந்தீர் கணக்காந்தர் தேவீக ஆணையில்தான் பொருளாளிய கணக்கின்

முதலாவது குழுமமா சந்திரங்கம்

தூத்துக்குடி முதலாவது குழுமம் ஆணையில்தான் பொருளாளிய கணக்கின்

இரண்டாவது குழுமமா சந்திரங்கம்

ஏதாயிதம் : 1966

முதலாவது குழுமம் ஆணையில்தான் பொருளாளிய கணக்கின்

நாள்தேர்தல் தீர்த்து வினாக்கள், மாண்பாளியமைப்பு, தீர்த்து வினாக்கள்.

03.../10..../2013..

021 222 2870

நல்லை தூதீன முதல்வரின் அருளாசிச் செய்தி

விநாயகர் அடியார்களுக்கு

இயக்கக்சி - முகாவில் - பறையோம்பி குளம் பிரதேசத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் அருளாட்சிமிகு விநாயகப் பெருமானுக்கு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தினை நிசர்சனமாக்கி வைக்கும் மலர் வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச்சிவபூமியான இலங்காபுரியில் வடபால் சைவசமயமும் தமிழ்மாழியும் வளர்ந்து ஓங்கி நிற்கும் இப்பிரதேசத்தில் வேண்டுவதை ஈகின்ற விக்கினங்களை நீக்கும் விநாயகப் பெருமானுக்கு சிறிதாகவிருந்த ஆலயம் பெரிதாக்கப்பட்டு புதிய கட்டிடங்களுடன் நிறைவான ஆலயத்தை இன்று உருவாக்கி கும்பாபிஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தி விழா நடைபெற்றது.

ஊருக்கும் மக்களுக்கும் நிறையின்பத்தை தருவதாகும். மனித வாழ்வை மேல்நிலை அடையச் செய்வது இறை வழிபாடாகும். இதனை ஆற்றுவதற்கே நம்மவர்கள் கிராமங்கள் தோறும் ஊர்கள் தோறும் ஆலயங்கள் அமைத்து நித்தமும் தீனமும் கோயிலுக்கு போக வேண்டும் என்பதற்கும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பதற்கிணங்கவும் இவ்ஆலயம் நிறைவு பெற்றிருக்கின்றது.

ஆன்ம ஈடேற்றம் தருவதாகவும் ஆலயத்தில் நடைபெறும் விழாக்கள் பூஜை வழிபாடுகள் இறைவன் ஆன்மாவிடத்திலே காண்டுள்ள பற்றுதலை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனடிப்படையிலே ஆலயங்களிலே 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மகாகும்பாபிஷேக பெருவிழா நடைபெறுகின்றன. நிறைந்த கருத்துக்களைக் காண்ட இவ்வைபவத்தை செய்வதும் செய்விப்பதும் புண்ணியத்தின் அடையாளம் ஆகும். திதனை நன்முறையில் உருவாக்கிய நிர்வாக சபைத் தலைவர் ஏன். நவரட்னம் குடும்பத்தினரை வாழ்த்துகின்றேன்.

கும்பாபிஷேகத்தினை நடாத்தி வைத்த சாரதாபீடம் பிரதம குரு ராம் தேவலோகேஸ்வரர் குருக்கள் ஏனைய விநாயக அடியார்களிற்கும் இறையின்பம் கிடைப்பதாக வெளிவரும் நூல் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இரண்டாவது குருமத்துவந்தீர்தானம்
ஞிலுந் சோமசுந்தர தேசிக
ஷாலைக்கார் யாராசுவிய சுவாமிக்கி

எண்பட்ட சேஷ்டு பு இன்சு என்கு॥

சுவாமி சுவாமி

கும்பாபிஷேக பிரதிஸ்டா பிரதம குருவின்

உசியுரை

ஸர்வவிக்ன ஹரம்தேவம் ஸர்வவிக்ன விவர்ஜிதம்
ஸர்வசித்தி ப்ராதாதாரம் வந்தே அஹம் கணநாயகம்!!

ஓம்காரத்தின் மூலவடிவானவர் விநாயக பெருமான். எந்த ஆலயமாக இருந்தாலும் இவருக்கு முதலிடம் கொடுப்பது எமது சமயத்தின் சிறப்பு. முன்னவனாய், முத்தவனாய், முதல் தெய்வமாய், முகமலர்ந்து அருள்தரும் மூலவிகவாகனனை நாம் எளிதாக வணங்கிவிடமுடியும். ஆனால் மற்றைய தெய்வங்கள் போல் உடனே அருள் பெற்று விடுவது என்பது கணபதியிடம் கஷ்டமே. அதற்கு மிகமிக கடனமாக அனுப்பித்து மன்றிலையில் முழுமையாய் அந்த விநாயகரை இருந்தி அதன் பின்னரே எமது வேண்டுதல்களை பெறமுடியும். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நாம் விநாயகரிடம் பெறும் வரம் என்றும் அழியாத வரமே. எப்போதும் எந்த நேரத்திலும் கொடுத்த வரத்தை பறிக்க மாட்டார். அந்த ஞானவித்தகர் கொடுத்தது கொடுத்ததுகான். இயக்கச்சி முகாலில் பறையோம்பி குளத்தை நோக்கிய வண்ணம் ஆதித்தன் அந்தசாயும் மேற்கு முகநோக்கி தீருவருள் பொழியும் இவ்வாலயத்தே. சிவசக்தி சொருபமாய் “வில்வம் வேம்பு” விருட்சம் இரண்டும் இணைந்து மிளிரும் காட்சி அற்புதமான சிறப்பாகும்.

மிகவும் நூற்றாண்டு பழமை வாய்ந்த ஶ்ரீராஜகணபதி தீருவருவே இன்றும் ஆலய கருவறையில் அருளாடசி தருகின்ற அற்புதமாகும். தலவிருட்சம், தீருத்தடாகம், இயற்கை எழில் நிறைந்த கழல் இவை அனைத்தும் இவ்வாலயத்தின் அற்புத வரப்பிரசாதம். பங்குனி உத்தர தீருனாளன்று பாலஸ்தாபம் செய்து ஆவணிச் சதுர்த்தி யன்று கும்பாபிஷேகம் என தீர்மானித்து அதன்படியே. கும்பாபிஷேகமும் சிறப்புற நடந்து முடிந்தது. எல்லாமே அந்த ராஜகணபதியின் தீருவருளேயன்றி நம் கையில் ஏதுமில்லை. தன்னுடைய பணிகளை தாமே நடாத்தி வைத்த பெருமை அந்த விநாயகனுக்கே உரியது. நாம் கருவிகளாக செயற்பட்டோம். செயற்படுகின்றோம்.

அஞ்சக் கருத்தின் அரும் பொருள்தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்து
தத்துவ நிலையை தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரனே!

ஶ்ரீராஜகணபதி தீருவருள் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டு ரிராத்தித்து ஆசிக்குறிகளேன்.

துன்னையூர் - கலாந்தி சிவசக்தியந். ராம். தேவலோகேஸ்வரக் குருக்கள்

சிவாயம்

நூல்யா நிர்வாக சபைத் தலைவர் அவர்களின்

வாழ்த்துறை

இயக்கச்சி வாழைத்தோட்டம் பகுதியில் அமைந்த எமது நிலப்பரப்பில் அமைந்திருந்த ஸ்ரீமஹாகாளி அம்மன் ஆலயத்தை பாலஸ்தானம் செய்து புனருத்தாரணம் செய்ய எண்ணம் கொண்டு அதற்குரிய பணி ஆரம்பிக்கின்றபோது இந்த ராஜகணபதி திருக்கோவிலுக்கு எதேச்சையாக தரிசனம் செய்ய போன்போது இவ் வாலயமானது மிகவும் பாழ்டைந்த நிலையில் காணப்பட்டது. அன்று இந்த ஆலயத்தில் நின்று வணங்கும் போதே இந்த ஆலயத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என மனதிலே நினைத்தேன். மறுமுறை ஆலயம் செல்லும்போது எனது மதிப்பிற்குரிய குருக்கள் ஜயாவையும் கூட்டிச் சென்று அபிஷேகம் செய்வித்து பூஜையும் செய்து அன்று ஆலயத்திற்கு வந்திருந்த அடியார்களிடம் இந்த ஆலயத்தை கட்டித் தருகிறேன் என வாக்குக் கொடுத்தேன்.

அதற்குப் பின் எமது வாழைத்தோட்டம் ஸ்ரீமஹாகாளி அம்மன் பாலஸ்தானம் பங்குனி உத்தர தீன்ததன்று செய்ய ஆயத்தங்கள் செய்தோம். சிரியைகளும் முதல்நாள் தொடங்கினோம். அப்போது ஸ்ரீ ராஜ கணபதி ஆலய அடியார்கள் வந்து தங்களது ஆலய பாலஸ்தானம் எப்போது என கேட்டனர். நான் குருக்கள் ஜயாவிடம் கேட்டபோது நாளைய தீனமே செய்யலாம். பங்குனி உத்தரம் சிறப்பான நாள் ஆயத்தம் செய்யங்கள் என்றார். அதன்படியே பாலஸ்தானமும் நடந்தேறியது. நாம் நினைத்தது இந்த ராஜகணபதி ஆலயம் சிறிய மடாலயமாகவே இருந்தது. அப்படியே கட்டிவிடுவோம் என்று. ஆனால் ஆலயத்தின் கட்டிட பணிகள் தொடங்கியதும் ஒவ்வொரு சிந்தனையாக புதிது புதிதாக மனதிலே உதிக்க வைத்து அதை செயற்படுத்தி இன்று பூரணமான ஒரு ஆலயமாக இது உருவாக முதற்காரணம் அந்த ராஜகணபதியே. இதற்கு என்னோடு நின்று சகல வழியிலும் ஆலோசனை வழங்கிய சிவசக்தி ஸ்ரீ ராம் தேவலோகேஸ்வரக் குருக்கள்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஆலயத்தின் கட்டிட பணிகளை பூர்த்தி செய்த ஆசாரி தீரு. தீருநாவக்கரசு விஜயரஞ்சன் அதற்குரிய சகல ஒத்தாசைகளும் வழங்கிய தீரு. தீபன் மற்றும் நேருஜன் அனைவருக்கும் விநாயகர் தீருவருள் கிடைக்க பிரார்த்திக்கின்றேன். இன்று ஆலயம் நீர்வாகசபை உருவாக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் நித்திய நெயித்தியங்கள் நடைபெற விநாயகர் தீருவருள் தந்து கொண்டிருக்கிறார். எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க இந்த கிராமம் சிறந்து விளங்க ஸ்ரீராஜ கணபதி பாதும் பணிகளின்றேன்.

தீரு. வடன்குமாரன் நவரட்னம்
(ஆலயத் திருப்பணியாளர், தலைவர்)

முகாணில் ஸ்ரீராஜ கணபதி ஆலய மகாகும்பாபிளேக் வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் விநாயகர் வழிபாட்டின் மேன்மையை புலப்படுத்தும் வகையில் இவ் ஸ்ரீராஜகணபதி ஆலயம் அமைந்து காணப்படுகின்றமை இப்பிரதேசத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் விடயங்களில் ஒன்றாகும். இவ் ஆலயம் யுத்த காலத்தில் பெருமளவு சேதமடைந்து இப்பொழுது ஊர் மக்களின் அதீத பங்களிப்புடன் புனரமைக்கப்பட்டு தற்பொழுது கும்பாபிளேகம் இடம்பெறுகின்றமை இப் பிரதேசத்தின் வளர்ச்சிகளில் முக்கிய நிகழ்வாக உள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் தொன்மை வரலாற்றுடன் இணைந்துள்ள இவ்வாலயமானது காலத்திற்கேற்றவாறு சமயபணிகளில் ஈடுபடுகின்றமையும் இப்பிரதேசத்தின் பல்வேறு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடல் சாலவும் பொருத்தமுடையது. ஸ்ரீராஜகணபதி ஆலயமானது பிரதேச மக்களின் விநாயக வழிபாட்டிற்கு பிரதானமான தலமாக காணப்படுகின்றமை இதன் சிறப்பிற்கு இன்னொரு காரணமாகும்.

“விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்....” என்ற வாக்கிற்கேற்ப இப்பிரதேச மக்களின் துன்பங்களை நீக்கி வரங்களை வாரி வழங்கி மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றமை இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வெழுச்சி மூலம் காண முடிகின்றது.

இவ் ஆலயத்தை புனரமைத்தும் மக்களின் வாழ்விற்கேற்ப சமய பணிகளாற்றி வருகின்றமைக்கும் இன்று கும்பாபிளேகம் நடைபெற அயராது உழைத்துவரும் நிர்வாகத்தினருக்கும் வாழ்த்துக்கள் தெரிவிப்பதுடன் இவ் கும்பாபிளேக விழா சிறப்புற அமைய எல்லாம் வல்ல விநாயகனின் பாதங்களை வேண்டுகின்றேன்.

சி. சந்தியசீலன்
பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

வாழ்த்துச் செய்தி

வரலாற்றுப் பெருமையும், ஆலயச்சிறப்பு, வளச் சிறப்புமுடைய பச்சிலைப்பள்ளியின் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருக்கும் முகாவில் பகுதியின் கிழக்கு எல்லையில் மேற்கு வாயிலை கொண்டு மக்களைப் பார்த்த வண்ணம் குளக்கரையில் அமைந்திருக்கும் வில்வநாளன் குளம் (பறையோம்பி குளம்) ஸ்ரீ ராஜ கணபதி பெருமானின் கும்பாபிஷேக மலரில் வாழ்த்துச்செய்தி எழுத கிடைத்தமைக்காக பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

விநாயகப் பெருமான் இவ்வாண்டு ஆலய விதிமுறைக்கு அமைவாக கர்ப்பக்கிரகத்தில் எழுந்தருளி இருந்து தன்னைச் சுற்றியுள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் அருள்பாலிக்க திருவருள் கொண்டுள்ளார். அதற்காக உதவி நல்கிய அப்பகுதி மக்கள் விநாயகப் பெருமானின் இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்று நீண்ட வாழ இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

எமது பிரதேசம் கலாசார சிறப்பு நிறைந்த பிரதேசத்தில் முகாவில் பகுதியில் எல்லைகளின் திரியாய் அம்மன், சல்லியடிபிள்ளையார், பறங்கிக் காட்டு வைரவர், வாழைத்தோட்டம், காளி அம்மன் எனபல ஆலயங்களைச் சூழ அமைந்த கிராமமாகும். அதற்கேற்ப மக்களும் பக்தி சிரத்தையும், ஒற்றுமையும் நிறைந்த கலாச்சாரமும் விருந்தோம்புதல் பண்பும் உழைக்கும் திறனும் கொண்ட விவசாயிகள் வளரும் கிராமத்தில் ஆலயத்தின் சங்காபிஷேக நன்நாளில் இவ்மலரை வெளியிட உதவிய அத்தனை உள்ளங்களுக்கும் எனது இறை சிந்தனையுடன் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நா. சி. வஸ்லியும்
சின்னத்தம்பி வஸ்லிபுரம்
கிராம அலுவலர்
முகாவில் KN80
பச்சிலைப்பள்ளி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திலங்கை
நெடு நாகரிகத்துறை

டாக்டர். மா.வேதநாதன் M.A., Ph.D.,
பேராசிரியர் & தலைவர்

திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்

**டாக்டர் மா. வேதநாதன் அவர்களின்
வாழ்த்துரை**

கணபதி பூசை கைமேற்பளன் என்ற அமுதமொழி முற்றிலும் உண்மை. கணபதியை நினைந்து எந்தக் கருமத்தைத் தொடங்கினாலும் அதிலே வெற்றி நீச்சய மாக உண்டு. இந்து சமய வழிபாட்டு மரபில் ஓர் ஒழுங்கு பேணப்படுகின்றது. அதனால்படையில் முதல் வணக்கம் விநாயகருக்குச் செலுத்தப்படுகின்றது. இந்துக்கள் எங்கெங்கெல்லாம் வாழ்கின்றார்களோ அங்கங்கெல்லாம் விநாயகர் வழி பாடு நடைபெறுகின்றது.

இயற்கை எழில் மிகுந்த இயக்கச்சியில் உள்ள முகாவில் பதியில் அமைந்து விளங்கும் அருள்மிகு ஸ்ரீராஜ கணபதி திருக்கோயிலில் புனருத்தாரண மகாகும்பாபிஷேகம் 2013 -09-09 ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றதை அறிந்து மிகவும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பழையூம், பெருமையும், வழிபாட்டுச் சிறப்பும் மிக்க இவ்வாலயத்தில் பல லட்சம் ரூபா செலவில் பல திருப்பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்று புதுப்பொலிவுடன் இவ்வாலயம் விளங்கக் கண்டு ஆண்ந்தமடைகின்றேன்.

காலத்தின் தேவையை அறிந்து இவ்வாலயத்தின் திருப்பணிகளுக்குப் பல வழிகளிலும் உதவி நல்கிய ஆலயத் தலைவர் சிவத்திரு. ஷண் நவரட்னம் அவர்களை வாழ்த்துகின்றேன். வணங்குகின்றேன்.

இவ்வாலயம் மென்மேலும் ஆண்மீகப் பொலிவுடன் விளங்க அனைவரும் மிகுந்த ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டுமென வேண்டி அருள்மிகு ராஜகணபதிக் கடவுள் இத்திருப்பணிகளில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்க அவரின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி ஆசி கூறுகின்றேன்.

தேவையை அறிந்து விளங்க அனைவரும் மிகுந்த ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டுமென வேண்டி அருள்மிகு ராஜகணபதிக் கடவுள் இத்திருப்பணிகளில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்க அவரின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி ஆசி கூறுகின்றேன்.

டாக்டர் மா. வேதநாதன், M.A., Ph.D.,
பேராசிரியர் ம் அமைவர்
(தேவையை அறிந்து விளங்க அனைவரும் மிகுந்த ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டுமென வேண்டி அருள்மிகு ராஜகணபதிக் கடவுள் இத்திருப்பணிகளில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்க அவரின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி ஆசி கூறுகின்றேன்.)

வ
சிவமயம்

திருமுறைத் தோக்திருப் பாக்களி

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந்
தன்மையினாற் கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

தந்தையார் போயினார் தாயாரும்
போயினார் தாழும் போவார்
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார்
பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார்
எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம்
வைத்தியா லேழை நெஞ்சே
அந்தணாரூர் தொழு துய்யலா
மையல் கொண்டஞ்ச நெஞ்சே.

திருவாசகம்

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாம்ஆர்? எமதுஆர்? பாசம் ஆர்?
என்ன மாயம்? இவை போக
கோமான் பண்டைத் தொண்டருடும்
அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போம்ஆறு அமையின் - பொய்நீக்கி
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

திருவிசைப்பா

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கழுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவின் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
அரும்பெறா அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழறா உழறி
உமைமண் வாளனுக் காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர் வியோம மாகும் திருச்சிற்றம்பலத்து நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி.

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகி தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகி பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்குந்தில்லை பொதுநடம் போற்றிபோற்றி.

திருப்புகழ்

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி	
அதிகமு மாகி	அகமாகி
அயனென வாகி அறியென வாகி	
அரனென வாகி	அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி	
இனிமையுமாகி	வருவோனே
இரு நீலமீதில் எனியனும் வாழு	
எனது முன்னோடி	வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும் வலாரி	
மகிழ்களி கூறும்	வடிவோனே
வனமுறை வேடனருளிய பூஜை	
மகிழ் கதிர்காம	முடையோனே
செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி	
திமியென ஆடு	மயில்லோனே
திருமலிவான பழமுதிர் சோலை	
மலைமிசை மேவு	பெருமாளே.

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவிலேவ ஸர்ந்து	
கலைகள் பல வேதெரிந்து	மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசவடு மார்பு தெந்து	
கவலை பெரி தாகி நொந்து	மிகவாடு
அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்நின்று	
அறுசமைய நீதி யொன்றும்	அறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்நின்று	
அனுதினமு நாணமின்றி	அழிவேனோ
உரகபட மேல்வ ஸர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்	
உலகளாவு மாலம் கிழ்ந்த	மருகோனே
உபயகுல தீவ தூங்க விருதுகவி ராச சிங்க	
உறைபுகலி யூரி லன்று	வருவோனே
பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தாது சென்ற	
பரமனரு ஸால்வ ஸர்ந்த	குமரேசா
பகை யசுரர் சேணை கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று	
பழநிமலை மீதில் நின்ற	பெருமாளே.

கந்துரவங்காரம்

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மழுரமுமே.

அபிராமித் துநி

நன்றே வருகினும் தீதே விழைகினும் நானறிவ
தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே பரமெனக் குள்ளவெல்லாம்
அன்றே உனதென் றளித்துவிட்டே னனியாதகுணக்
குன்றே அருட்கடலேயிமவான்பெற்ற கோமளமே.

நட்ராஜப் பத்து

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு
கனவென்ற வாழ்வை நம்பி
காற்றென்ன மூவாசை மாருதச் சுழலிலே
கட்டுண்டு நித்த நித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற யிரைதேடி
ஓயாமலிரவு பகலும்
உண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது
ஒரு பயன்டைந்திலேனை
தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபாசங்களொனுந்
தாபரம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று
தமியேனை இவ்வண்ணமாய்
இடையென்று கடைநின்று ஏனென்று
கேளாதிருப்பதுன் னழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற
தில்லைவாழ் நட்ராஜனே.

வாழ்த்து

ஆற்றிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

இயக்கச்சி முகாவில் பறையோம்பிக்குளம் நீராஜ நபைதி திருக்கோயில் வரவாறும் கர்ண பரம்பரை கூற்றும்

உலகத்திலே நீர்வளம், நில வளம், இயற்கைப் பொழிவு இவை பூரணமாக அமைந்த இடம் லங்காபுரி என அழைக்கப்படும் நம் இலங்கைத் தீருநாடு. இந்த நாட்டின் இயற்கைப் பொழிவின் சிறப்பு வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. சிவபக்தர்களான குரபத்மன் இராவணேஸ்வரன் எனும் வல்லமை பொருந்திய மாமன்னர்கள் ஆண்டு வாழ்ந்த வளமிகு தீவைக் இந்த லங்கா தேசம். இலங்கு என்றால் ஒளிர்தல் என்று பொருள். கை என்றால் இடம் அல்லது பக்கம் என்று பொருள்படும். ஒளிரும் இடம் அல்லது ஒளிரும் பக்கம் என்பது இதன் பொருள். என்ன ஒளிரும்? என்ற கேள்வியும் உண்டு. இயற்கை தான் அதற்குப் பதில். விளக்கு ஏற்றாமல் இயற்கை அன்னையின் இரு கண்கள் கூரிய சந்தீரர் செழிப்புற ஒளிரும் இடமே இலங்கை மற்றைய நாடுகள் போல் குளிரோ வெப்பமோ அதீகம் இல்லாமல் ஒரே சீரான காலநிலை கொண்டது இலங்கைத் தீருநாடு. இந்தியாவில் காஷ்மீர், பெங்களூர், ஊட்டி என்பன பனிமழை பொழியும் பிரதேசங்களாகும். இலங்கைக்கு மட்டுமே இந்தச் தனிச்சிறப்பு உண்டு. இப்பேற்பட்ட இந்தப் புண்ணிய பூமியிலே மிகவும்தனித்துவம் வாய்ந்த பகுதியாய் அமைந்த இடம் இயக்கச்சி. இயக்கர் என்றால் தேவ கணத்து ஒருபகுதியினர். கச்சி என்றால் பூரம் அல்லது காஞ்சிபுரம். எனவே காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து வந்த இயக்கர் கூழ்ந்த பகுதியே இந்த இயக்கச்சி ஆகின்றது.

இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பக்தி, ஒழுக்கம், தொழில் என்பனவற்றின் சிறப் புக்களை நன்கு அறியும் வகையிலே ஶ்ரீ ராஜகணபதி, ஶ்ரீ தீரியாய் அம்மன், சல்லியடி பிள்ளையார், மல்வில் கிருஷ்ணன், வாழைத்தோட்டம் மஹாகாளி இன்னும் பல ஆலயங்களின் சிறப்பும் சிறந்த நெல்மணிகள் விளையும் பூமியாகவும் இந்த முகாவில் பிரதேசம் சிறப்புற விளங்குகின்றது. முகாவில் என்றால் முகப்பு ஒளி என்று பொருள்படும். (முகா - முகப்பு வில் - ஒளி) இதற்குச் சான்று அக்காலம் கப்பல்கள் வந்து தங்கி நிற்கும் இடமும் முகாவில் உடுத்துறை பகுதியே கப்பல்களை வரவேற்கும் முகப்பு ஒளி இடமாய் இது அமைந்திருக்கின்றது.

இப்படியான சிறப்புக்கள் நிறைந்த கிராமத்தினிலே தாமலைத் தபாகங்கள், ஏரிகள், ஆறுகள் என பல உண்டு. அவற்றிலே ஒன்று தான் பறையோம்பி குளம். பறை என்பதன் பொருள் பறை - முரசு, சொல், இறகு என பல பொருள் உண்டு. ஓம்பல் - என்றால் பேணுதல், காத்தல் என்று பொருள். சொல்காத்த குளம் என்பது இதன் பொருள். இதற்கு இந்த ஆலயத்தோடு சேர்ந்த கர்ணபரம்பரை கதை உண்டு. பெரு மழைக்காலம் தனக்கு பூசகர் பூசைக்கு வரவில்லைஎன்பதை ஊர் மக்களுக்கு தெரியப்படுத்த முரசு ஒலி எழுப்பி அந்த சத்தம் மூலம் ஊரவர்களை தனது ஆலயம் வரவழைத்து ஆலய பூ சை நடைபெறவில்லை என்ற கருத்தை தெரியப்படுத்தியமையால் பறையோம்பிகுளம் என்னும் பெயர் அமைந்தது. அதே போலவே விநாயகர் பெருங்கதைக் காலம் பூசகர் பூசை மூடித்து சென்ற பின் தனது ஆலயத்திற்கு விரத அனுப்பானத்தோடு அன்றாடம் வரும் பக்தனுக்குத் தானே பூசகர் வடிவில் இருந்து விநாயகர் கதை பாடல்களைப் பாடி அவருக்குப் பிரசாதமும் வழங்கி அனுப்பி வைத்தார் இந்த ராஜ கணபதி.

எனவே பறை - சொல் ஓம்பல் - காத்தல். சொல் காத்த குளப்பகுதியே இந்த பறையோம்பிக்குளம் எனும் நாமம் அமைந்தது. இதுவே காலப் போக்கில் பேச்சு மொழியில் பறையன்குளம் என பேசப்படுகின்றது. மிகத் தொன்மை வாய்ந்த அழகுத் தீருவருவாய் அமைந்த கருவறை ஸ்ரீ ராஜ கணபதி விக்கிரஹமானது இன்றும் காருண்யவதன சொலுபமாய் அமைந்தீருக்கின்றது. எப்படி தனது ஆலயத்தீன் பூஜை நடைபெறவில்லை என்பதை ஊரவர்க்குத் தெரியப்படுத்தி காட்சிமை கொடுத்தாரோ அதே போல் இந்த நவீன யுகத்திலும் தனது ஆலயத் தீருப்பணிகளை மிகச் சிறப்பாக நிறைவடையச் செய்ய தீரு ஷண் நவரத்தினம் அவர்களை விநாயகர் தனது இடத்திற்கே வரவழைத்தார். அதுவும் இலண்டன் மாநகரில் இருந்து என்றால் வியப்பாகவே உள்ளது. ஆம் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி ஆலயத்திற்கு அருகே தான் வாழைத் தோட்டம் ஸ்ரீ மஹாகாளி அம்மன் ஆலயம் அமைந்தீருக்கின்றது. அந்த ஆலயம் அமைந்த பெருங்காணி தீரு. ஷண் நவரத்தினம் அவர்கட்டும் அவர் குடும்பத்தினர்க்கும் உரிய இடமாகும்.

தனது காளி அம்மனை அடிக்கடி வந்து வணங்கி பூஜை வழிபாடுகள் பலவும் செய்து செல்லும் ஷண் அவர்கள் எதிர்பாராத விதமாக பறையோம்பிகுளம் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி ஆலயத்திற்கு வருகை தந்தார். அங்கே மிகப் பாழ்டைந்த நிலையிலே இருந்த ஸ்ரீ ராஜ கணபதியை கண்ணுற்றார். மிகுந்த பக்தியும் பரம்பரை சைவர்களாகவும் வாழ்ந்து வரும் இவர் குடும்பம் ஒழுக்கம், பண்பு, ஆசாரம் எனும் முப்பரிமாண

எல்லைக்குள் வாழ்ந்து வருபவர்கள். 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலண்டனில் வாழ்ந்து வருகின்ற இவர் அந்த நாட்டிலும் சைவ பாரம்பரிய அனுசாலங்களை காத்து கடைப்பிடித்து அதை அவர்கள் பிள்ளைகளும் மேற்கொள்ளும் நிலையில் வாழ்கின்றனர். இவரை தன் வயப்படுத்தி தன் தீருப்பணிகளை மேற்கொள்ள ராஜ கணபதி தீருவள்ளும் கொண்டார் என்றே கூற வேண்டும். முதலில் இந்த ஆலயத்தை பாலஸ்தாபனம் செய்யும் போது ஆலயம் இருப்பது போலவே மடாலயமாகவே கட்டுவோம் என்றே தீர்மானித்தோம்.

தெய்வ காரியங்களுக்கு நாம் யார் முடிவு எடுப்பதற்கு என்பது போல விநாயகர் படிப்படியாக ஒவ்வொரு எண்ணமும் மனதினிலே உதிக்க கருவறை அர்த்தமண்டபம் மஹா மண்டபம், சபை ஸ்நநபன மண்டபம், ஸ்தும்ப மண்டபம் என இன்று பூரணப் பொழிவோடு ஆலயம் மினிர்கின்றது. அது மட்டும் இன்றி பாகசாலை முடப்பள்ளி, மணிக்கூட்டு கோபுரம், களஞ்சிய அறைகள், கோஷ்ட பரிபாரங்களாக ஸ்ரீ தூர்க்கை, நர்த்தன கணபதி, ஸ்ரீ தெட்சணா மூர்த்தி என மேற்கு முக விநாயகர் சன்னிதானத்திற்கு ஏற்ப அழகுற அமைக்கப்பட்டு அழகான சுற்றுப் பிரகார மதில் அமைத்து சசானத்தில் புதிய கிணறு அமைத்து தண்ணீர் தாங்கிகள் அழகுற அமைத்து இலகுவாக அடியார்கள் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் குழாய்நீர் பம்புகள் அமைத்து ஒரு பூரணமான ஆலயமாய் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி தீருக்கோயில் மினிர்கின்றது. இத்தனைக்கும் ஆலோசனை வழங்கிய பிரதம குருக்கள் தலைநகர் கொழும்பில் ஆலய தீருப்பணியாளர். இலண்டனில் இங்கு இடையே கருவியாக நின்று தீரு. தீபன் என்பவரே செயற்பட்டார். குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் ஆலயப்பணிகள் அனைத்தும் கட்டி முடித்து சிறப்புற தம்பனி செய்த சிற்பாசாரி அராலியூர் விஜயரஞ்சனின் பணி மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியது.

இன்று இயக்கச்சி முகாவில் பதியினிலே மிகவும் எழில்மிகு ஆலயமாய் தூய்மையும் அறுக்கை நிலையும் கொண்டு மினிரும் ஆலயமாய் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி தீருக்கோவில் மினிர்கின்றது. தொடர்ந்து எதிர்காலம் இவ்வாலயம் ஒரு மஹோற்சவ தீருக்கோயிலாய் மினிர வேண்டும் என்பதே ஆலய தலைவர் ஷண் நவரட்னம் அவர்களின் பெரு விருப்பு. தற்போது ஆலயத்திற்கு என மிகச் சிறப்பான அன்னதான மடம் அமரர் கண்ணன் அன்னதான மடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் விஸ்திரணமாக நாற்சதுர வடிவிலே இந்த கண்ணன் அன்னதான மடம் அமைய இருக்கிறது. அத்தோடு ஸ்ரீ ராஜ கணபதி வாகிச்சாலை எனும் நூலகமும் அமைய உள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் அந்த முன்னவனே முன்றின்று முகிழ்ந்தருள வேண்டிய ஸ்ரீ ராஜ கணபதி பாத கமலம் போற்றுகின்றோம்.

முகாவில் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி திருக்கோவில் பக்தி மார்க்க பூசனை வழிபாடு விபரம்

நூற்றாண்டு பழைய வாய்ந்த இவ்வாலயம் ஆரம்பகாலம் 1900ம் எனக் கூறப்படுகிறது ஆரம்ப காலங்களில் “முகாவில்” பகுதியில் வாழ்ந்த கும்பகோணம் அந்தண குல பரம்பரை, கும்பகோணம் சிற்பாசாரியார் பரம்பரை வாழ்ந்தனர். இவர்களால் இந்த ஊர் ஆலயப் பூசனைகள் முறையாக ஆகமப்படி நடந்தது. அதன் பின்னர் இவர்கள் இவ்வூர் விட்டு சென்ற பின் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்தோர் பக்திமார்க்க வழிபாடுகளை மேற்கொண்டனர். அந்த வகையிலே, எமது ஸ்ரீ ராஜகணபதி ஆலயத்தின் பக்தி மார்க்க பூசனை வழிபாடுகள் 1943ம் ஆண்டிலிருந்து செய்து வந்தோர் விபரம்

1943 முதல் 1959 வரை திரு. வல்லியுரம் கந்தையா (சுந்தரம்)

1960 முதல் 1970 வரை திரு. சின்னத்துவரா

1970 முதல் 1976 வரை திரு. சங்கரம்பிள்ளை முத்துமலி

1976 முதல் 1992 வரை திரு. முத்துமலி சிவலிங்கம்

1993 முதல் 1999 வரை திரு. சின்னர் விங்கநாதன்

1999 முதல் 2004 வரை திரு. மயில்வாகனம் சின்னத்துமலி

2004 முதல் 2013 வரை திரு. திருநாயம் தஜேந்

இவர்களின் உருக்கமான வழிபாடும் இந்த விநாயகப் பெருமான் ஆலய வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உந்து சக்தியாக அமைந்து இன்று பூரண ஆலயமாய் மலர ஒரு காரணியாகின்றது.

யெக்கச்சி முகாவில் பறையோம்பிகுளம்

நீராஜ கணபதி

திருவூங்சற் பாமாலை

காப்பு

ஓங்கிசை சிறப்பு வொருங்கே தேர்ந்த
 ஒளிர் இயக் கச்சிப்பதி மினிரும்
 தாங்கிடு தரும் வில்வம் வேம்பும்
 தரணி சூழும் நெல்வயற் பரப்பும்
 பாங்குடை பறை யோம்பித் தடாகத்தே
 பரிவு முக மலர்ந்த வருளோடு
 பூங்கனிவு ராஜ கணபதி வூஞ்சலேத்த
 புனித மலர் பாதமே காப்பதாமே.

நால்

சீராருங் கற்பகப்பும் பைந்தர் நீழுல்
 சிங்கா ரச்செம் பவளமணி கால்நாட்டி
 பேராரும் பெருபவள விட்டம் பூட்டிப்
 பொழி வொளிசேர் முத்துவடம் வீழுமாட்டி
 ஏராரும் எழிற்பொன் பலகை மூட்டி
 ஏற்ற மிகுநவரத்ன மணித் தவிசின்மேவி
 பாராரும் போற்றுமுகா வில் பதிமேவ
 பால ராஜகணபதி யாழூஞ்சல்

தூயநல் லருள்மேவி துயர்போக்க
 தும்பிக் கரத்தால் துலங்கியேநம்
 மாயமன மலங்கள் ககன்றிடவே
 மருவி யூஞ்சலேகி மகிழ்ந்திடவே
 காயமற்ற கருணையரு லோங்கிடவே
 கவினு றவேநம் தமிழால்பாட
 ராஜகம் பீரமாக வருளாட்சிதரு
 ராஜ கணபதியே யாழூஞ்சல்.

அருள்தனையே யருத்திசெய் வார்சேர
 ஆணைமுக வடிவமதை யளித்தருளி
 இருள்தனையே நீக்கிடுமி குவாலயத்தே
 இனபழுக இராஜனாய் கருவோங்கி
 பொருள்தனையே பொக்கிஷமா தந்திபேதியாம்
 போற்றிடு இயக்கக்சி முகாவிலேகும்
 கருணையிகு களிறுமுக நாயகனே
 காந்த ராஜகணபதி யாழெஞ்சல்.

ஆராத காதலுட னருகே நின்று
 அருளப்பா வென்று வழுது தொழுதா
 நேராத நெடு நெஞ்சத்து விணைகள்
 நெகிழ்ந்தே யெம்மை விட்ட டகன்றே
 தீராத நேநாய்கள் தீர்த்தே மேவிடும்
 திகழ்நல் முகாவில் திருவூரின்
 பாரானு பறையோம்பி தடாக மேவு
 பாரி ராஜகணபதி யாழெஞ்சல்.

தத்துவத்தின் பொருளாகி தமிழுமாகித்
 தரணியிகு முதல்தெய்வ முத்தவனாய்
 சித்த மிசைத் தெளிவறு சீலமாகிச்
 சிவநெறி காத்திடு ஞானமோடு
 எத்திசையும் ஏற்றமிகு முதல்வனாகி
 ஏழில் லூஞ்சஸ் மேவியேகும்
 பத்திசெய் பறையோம்பி தடாகமேவு
 பவள ராஜகணபதி யாழெஞ்சல்.

விரிசடை யோனும் வியந்தே நினையாட்ட
 விரும்பி யம்மை யுமையும் சேர்ந்தாட்ட
 பரிவுடனே பிரமனும் வேதமதை யோதியாட்ட
 பக்க மிந்திரனும் பரிசை தாங்கியாட்ட
 உரிமை யுடனே வேலவனு மாட்டு
 உவப் புடனே கவியேற்று களிந்தாட
 கரிமுக னாகியே முகாவில் பதியாடும்
 களிவு ராஜகணபதி யாழெஞ்சல்.

தேவண்டு கடம்பாடவிப் பசுந்தேனின்
 தெளிவு சுவையாகியே யெம்மைசேர்
 பாவுண்டு பல்சுவைநல் கவியேத்தவே
 பரிவு வருளோங்கி யேநல்கிட
 நாவுண்டு நல்நெஞ்சே யென்றுமுண்டு
 நந்த னமாகியே மேவிடுஞ்சல்
 பூவுண்டு மிளிருமுகா விலேகிடும்
 பேராள ராஜகணபதி யாழெருஞ்சல்.

பாவலர்கள் ஓர்பக்கம் பண்ணிசைக்க
 பரிந்தே பக்திமயம் சேர்ந்துநிற்க
 நாவலர்கள் ஓர்பக்கம் நற்கவிசேர்க்க
 நவின்று நின்னருள் சொரிந்திடவே
 பூவலர்கள் பூரிக்கும் வேதமதையோத
 பூமகள் புன்னகை புரிந்தேதாங்க
 ஆவலர்கள் விரும்பிடு முகாவிலேகும்
 அழகு ராஜகணபதி யாழெருஞ்சல்

ஆரண்த்தின் ஆழமெலாம் அவிசாரிந்தே
 அந்தணர் மறையோதி மகிந்தாட்ட
 பூரண்த்தின் சுவையேகி மகிழ்ந்திடவே
 புவியோர் மகிழ்வரம் தந்தேகியாட
 வாரண்த்தின் திசையேகி வரமருளவென
 வண்ண முகாவில் பதியேகியாட
 காரணமாய் பறையோம்பி தடாகபதிமேவு
 கற்பக ராஜகணபதி யாழெருஞ்சல்.

காவிரியை தந்தவரே யாழெருஞ்சல்
 கற்பக பொக்கிஷிமே யாழெருஞ்சல்
 மேவிடுமதி கர்வமளித்தவரே யாழெருஞ்சல்
 மெய் ஞானமுதல்வரே யாழெருஞ்சல்
 தேவியுமை தந்த தேவே யாழெருஞ்சல்
 தேவர் குறைதீர்த்தவனே யாழெருஞ்சல்
 மேவியருள் முகாவில்பதியோனே யாழெருஞ்சல்
 மெய் ராஜகணபதி யாழெருஞ்சல்.

வாழ்த்து

ஒதிமறை யாகமம் முறையந்தனர் வாழி
 ஒளிர் புராண மிதிகாசம் வாழி
 பாதிமதி சூழ்யோன் விசநூறி வாழி
 பரவு மங்கையர் கற்புநூறி வாழி
 நீதிநூறி தவறாத வாட்சிநிலை வாழி
 நித்திய மும்மாரி பொழிந்தே வாழி
 ஆதிநிலை முகாவில் நற்பதி வாழி
 அழகு ராஜகணபதி யருள் வாழிவாழி

முகாவில் ஸ்ரீ ராஜகணபதி ஊஞ்சற் பாமாலை முற்றிற்று.

ஏக்கியோன்

செஞ். சொற் கவிதா சிரோன்மணி
 கவிதா பூஷண ஜோதி

கலாநிதி

துன்னென்டுர் - ராம். தேவலோகேஸ்வரக் குருக்கள்.

**முகாவில் – பறையோம்பி குளம் ஸ்ரீ ராஜ கணபதி
திருக்கோவிலின்**

முதல் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள் 2013

தலைவர்	:- சன்குமாரன் நவாத்தினம்
உப தலைவர்	:- நல்லதம்பி சின்னையா
செயலாளர்	:- தி. தஜேந்
உப செயலாளர்	:- வி. மோகனச்செல்வன்
யொருளாளர்	:- பாலசுப்பிரமணியம் கமலாதேவி
உப யொருளாளர்	:- முருகம்பிள்ளை

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

- வ. அஜந்தாஜா
- சி. கணேசமுர்த்தி
- ப. சிவதூரன்
- மு. சின்னத்தம்பி
- மு. சங்கரம்பிள்ளை
- த. கார்த்திகேசு

பிள்ளையார் கதை

சிறப்புப் பாயிரம்

செந்தமிழ் முனிவன் செப்பிய காதையும்
கந்த புராணக் கதையில் உள்ளதுவும்
இலிங்க புராணத்திருந்த நற் கதையும்
உபதேச காண்டத்து) உரைத்த நற் கதையும்
தேர்ந்தெடுத்து) ஒன்றாய்த் திரட்டி ஜங்கரற்கு
வாய்ந்த நல் விரத மான்மியம் உரைத்தான்
கன்ன அம் கழகில் கயல் இனம் குதிக்கும்
துன்னிய வள வயல் கன்னாகத்தோன்
அரங்க நாதன் அளித்தருள் புதல்வன்
திரம் பெறு முருகனைத் தினந்தொறும்
வரம் பெற வணங்கும் வரதபண்டிதனே.

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் கார் என்னும் தேனும்
விரும்பும் அவல் பலவும் மேன்மேல் - இருந்திக்
குணம் உடையவனாய் வந்து குற்றங்கள் தீர்க்கும்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளக்கு மான்மருகா! சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன் தான் ஸன்றருளும் மைந்தா! - முருகனுக்கு
முன் பிறந்த யானை முகவா! உனைத் தொழுவேன்
என் கதைக்கு நீ என்றும் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெரு வாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓர் இரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழி மூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக் கால் வாரணத்தைத் தன் மனதில் எப்பொழுதும்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம் செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

சப்பாணி

என்னு பொரி தேன் அவல் அப்பம் மிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்
வள்ளைப் பாலும் மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்திதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே! கொட்டி அருள்க சப்பாணி.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத்துள் உறை மாதே! அமர்ந்திடு வாழ்வே!
வித்தகப் பெண் பிள்ளை நாங்காய்! வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ!
முத்தின் குடை உடையானே! மூவுலகும் தொழுதேத்தும்
செப்புக் கவித்த முலையாய்! செவ் வரி ஒடிய கண்ணாய்!
தக்கோலம் தின்னும் வாயாய்! சரஸ்வதி என்னும் திருவே!
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல் இசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்தென்
சித்தம் தனில் நீ இருந்து திருவருள் செய்திடுவாயே!

அதிகாரம்

பொன் நிறம் கடுக்கும் புனல் செறி குடுமித்
தென் மலை இருந்த சீர் சால் முனிவன்
கந்த மும் மதக் கரி முகன் கதை தனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறுச் செப்பினன்
அன்னதில் பிறவில் அரில் தபத் திரட்டித்
தொன் நெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கோர்
இந்து தவழ் சோலை இராச மா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியும்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமும் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழல் பள்ளியும் தாம் பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு) அர(சு) ஈன்ற
மதர் விழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மா தவம் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவன் அடி வணங்கிப்
பரனே! சிவனே! பல் உயிர்க்குயிரே!
அரனே! மறையவர்க்கு) இந்த நற் பிறப்பில்
மைந்தர் இல்லை என்று மறுத்து) அரன் உரைப்ப
எப் பரிசு ஆயினும் எம் பொருட்டு) ஒரு சுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கருள் செய்கென
எமை ஆளுடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
பெண் சொல் கேட்டல் பேதைமை என்று
பண் சொல் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய்! நீ போய்ப் பிற என மொழிய
மா(து) உமை அவனும் மனம் தளர்வற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன் பிறப்பெய்துதல்
நன்றல் என்றே நடுக்கம் உற்று) உரைப்பக்
கறை மிடற்று) அண்ணல் கருணை கூர்ந்து

பிறை நுதல் அவட்கு நீ பிள்ளையாகச்
 சென்று அவன் வளர்ந்து சில பகல் கழித்தால்
 மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை! என்று
 விடை கொடுத்தருள் விலங்கல் மா மகனும்
 பெடை மயில் சாயல் பெண் மக(வு) ஆகித்
 தார் மலி மார்பன் சதுர் மறைக் கிழவன்
 சீர் மலி மார்பன் சதுர் மறைக் கிழவன்
 சீர் மலி மனைவி திருவயிற்று) உதித்துப்
 பாவையும் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினன் ஆகி
 ஜ ஆண்டு) அடைந்த பின் அன்னையும் அத்தனும்
 மை ஆர் கருங்குழல் வாள் நுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கான் அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பு) இறப்பு) இல்லாப் பெரியோர்க்கன்றி
 அறத் தகு வதுவைக்கு) அமையேன் யான் என
 மற்று) அவன் தன்னை உன் மணமகனாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து) அவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அனுகுவேன் யான் எனக்
 கரும் தட நெடும் கண் கவுரி அங்கு) உரைப்ப
 மரு மலி கமல மலர்த் தடத்து) அருகில்
 தரு மலி நிழல் தவச் சாலை அது) அமைத்துப்
 பணி அணி பற்பல பாங்கியர் குழ
 அணி மலர்க் குழல் உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன் அருந்தவம் அறிவோம் யாம் என
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மான் இடம் ஏந்தும் வண்ணம் அது) ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டு நற் குண்டிகை கொண்டு
 மட மயில் மவம் புரி வாவிக் கரையில்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண் நறுங் கூற்றல் தையலை நோக்கி
 மின் பெறு நுண் இடை மெல்லியலாய்! நீ
 என் பெறத் தவம் இங்கு) இயற்றுவது) என்லும்

கொன்றை வார் சடையனைக் கூட என்றுரைத்தலும்
 நன்றென்ற நிரித்து நான்மறையோனும்
 மாட்டினில் ஏற் மாம் மழு தரித்துக்
 காட்டினில் கடலையில் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பல் தலை மாலையும்
 சாம்பரும் அணிந்து தலை ஒ(டு) ஏந்திப்
 பிச்சை கொண்டு) உழலும் பித்தன் தன்னை
 நங்சி நீர் செய் தவம் நகை தரும் நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கு) அவள் நானம் உற்று) அணி மனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம் மிகத் தேற்றிச்
 சிந்துர வாள் நுதல் சேடியர் சிலர் போய்த்
 தந்தை தாய் இருவர் தாள் இணை வணங்கி
 வாவிக் கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவை தன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலும்
 தோடு அவர் கமலத் தொடை மறை முனியை
 ஆடக மாத்து) அணி மனை கொணர்கென
 மாடக யாழ் முரல் மங்கையர் ஒடி
 நீடிய புகழாய்! நீ எழுந்தருள் என
 மை மலர்க் குழலி வந்தெனை அழைக்கில்
 அம் மனைப் புகுவன் என்று) அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீ போய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவுடையோன்
 அவனை யான் சென்று) இங்கு) அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையும் சீரினாள் ஆகி
 மற்றைய மாதர் மதி முகம் நோக்கி
 நெற்றியில் கண்ணுடை நிமலனுக்கல்ல என்
 பொற்பு) அமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு) அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான் வெளிப்படுவது) இல்லை என்றிசைப்ப
 மனை இடை சந்த மா முனி தன்னை
 இணை அடி தொழுதல் இளையோர்க்கு) இயல்பெனத்

தந்தையும் தாயும் தகை பெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய் சொல் மறுத்தல் பாவம் என்றஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன் எதிர் சென்று
 சுற்றி வந்து) அவன் அடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையில் கொணர்ந்து)
 ஆதியும் பகவற்கு) அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்றெண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாத பூசனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக் கறி பருப்பு நெய்
 ஆன் பால் மாங்கனி ஆழகிய பலாச்சளை
 தேன் கதலிப்பழம் சீர் பெறப் படைத்து)
 அந்தணன் தன்னை அழுது செய்வித்துச்
 சுந்தனம் குங்குமச் சாந்து) இவை கொடுத்துத்
 தற்கோலத்தொடு சாதிக்காயும்
 கற்பூரத்தொடு கவின் பெறக் கொண்டு
 வெள் இலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஓன்னிய தட்டில் உவந்து முன் வைத்துச்
 சிவன் எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவ முறை முனிவனைத் தாள் இணை வணங்கத்
 தேன் அமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோன மா முனி புன்முறுவல் காட்டி
 கற்றைச் சடையும் கரம் ஒரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க் கரத்து) இலங்கக்
 கூன் மதி நிலவும் கொழித்திட முடி மேல்
 வரம் தரு முதல்வன் மட மயில் காணக்
 கரந்த தன் உருவம் காட்டி முன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலை மகள் தானும்
 விரைவொ(டு) அங்கவன் அடி வீழ்ந்து) இறைஞ்சினளே
 அரி அயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கிண்ணர் காய வாசியர்
 ஏதம் இல் முனிவர் அவனர் இராக்கதர்

பூதர் இயக்கர் கிம்புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகை கந்தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில் உள்ளவரும்
 மணிக்கரும் களம் தனை வந்தடைந்(து) அதன் பின்
 மன்றல் அம் குழலிக்கு வதுவை நாள் குறித்துத்
 தென்றல் வந்து(து) இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன் திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக்கத்தால் வளை பல பரப்பி
 ஆணிப் பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரை நிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பல மணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில் விதானித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவற வைத்துத்
 திக்குத் தோறும் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பத்திப் படர் முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலும் கமுகும் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர் சோடித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சனி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வரு சுரர் மகளிர் மலை மகள் தன்னைத்
 திருமணக் கோலம் செய்தனர் ஆங்கே
 எம்பிரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல் என விளங்கும் காவணம் தன்னில்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
 மறை புகழ்ந்தேத்த மகிழ்ந்(து) உடன் இருத்திப்
 பறை ஒவியோடு பனி வளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறை விதி நெறியே
 சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றக்
 தறு கலன் ஒனி பொன் தாலி பூட்டிச்
 சிறு மதி நுதலியைச் சிவன் கைப்பிடித்த பின்
 அரி வலம் சூழ ஏரி வலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போ(து) அணி கருங்குழல் பூவை தன்னுடனே

ஒது நீர் வேலை குழ் உஞ்சை அம் பதி புச
 ஏரார் வழியின் எண் திசை தன்னெப்
 பாரா தேவா பனி மொழி நீ என
 வரும் கருங்குழலாள் மற்றும் உண்டோ எநத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்து விளையாடல் கண்டு
 ஓளிர் மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ் வகையாய் விளையாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரனும் அதற்கு) உடன்பட்டு
 மத கரி உரித்தோன் மதகரியாக
 மதர் விழி உமை பிடி வடிவம் அதாகிக்
 கூடிய கலவியில் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க ஆன் இனம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்வி வேதாகமம் சிறக்க
 அறம் பல பெருக மறம் பல சுருங்கத்
 திறம் பல அரசர் செக தலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன் புழைக் கையொடு
 ஜங்கர தலமும் மலர்ப் பதம் இரண்டும்
 பவளத்து) ஓளி சேர் பைந் துவர் வாயும்
 தவளக் கிம்புரித் தட மருப்பு) இரண்டும்
 கோடி சூரியர் போல் குலவிடும் மேனியும்
 பேழை போல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நாலும்
 கற்றைச் சடையும் கனக நீள் முடியும்
 தங்கிய முறம் போல் தழை மடிச் செவியுமாய்
 ஜங்கரத்து) அண்ணல் வந்து) அவதரித்தலும்
 பொங்கர(வு) அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனம் மிக மகிழ்ந்து) உடன் நோக்கி
 விண்ணுளோர்களும் விரிந்த நான்முகனும்
 மண்ணுளோர்களும் வந்துளை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட்டு) அருள் சுரந்து) அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்தெறி அளித்துப்
 பாரணமாகப் பல கணி அருந்தி

ஏரணி ஆலின் கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலம் தன்னில் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல் கூர் மட நடைக் கன்னியும் தானும்
 மை வளர் சோலை மா நகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்து(து) இனி(து) இருந்தபின்
 வானவராலும் மானுடராலும்
 கான் அமர் கொடிய கடு விலங்காலும்
 கருவிகளாலும் காலனாலும்
 ஒரு வகையாலும் உயிர் அழியாமல்
 திரம் பெற மா தவம் செய்து முன் நாளில்
 வரம் பெறுகின்ற வலிமையினாலே
 ஜ முகச் சீயம் ஒத்து(து) அடற்படை குழக்
 கை முகம் படைத்த கயமுகத்து(து) அவணன்
 பொன் உலகு(கு) அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந் நிலத்தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடும் தொழில் புரியும் கொடுமை கண்டேங்கி
 அடும் தொழில் குவிசத்து(து) அண்ணலும் அமரரும்
 கறை படு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர்! என்று(து) அவர்க்கு(கு) அபயம் கொடுத்தே
 அஞ்சு கைக் கரிமுகத்து(து) அண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மா முகத்து(து) அவணனோ(டு) அவன் தன்
 சேனைகள் முழுவதும் சிந்திடப் பொருது
 குன்று போல் வளர்ந்த குறட் படை கூட்டி
 வென்று வா! என்று விடை கொடுத்தருள
 ஆங்கு(கு) அவன் தனனோ(டு) அமர் பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன் படை பற்றக் கொன்ற பின்
 தேர் மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவில்
 கார் முகம் வளைத்த கயமுகாசரன் மேல்
 ஓற்றை வெண் மருப்பை ஓடித்து(து) அவன் உரத்தில்
 குற்றிட ஏறிந்தான் குருதி சோர்ந்திடவே
 சோர்ந்து(து) அவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்த மூடிகமாய் வந்து(து) அவன் பொரவே
 வந்த மூஷிகத்தை வாகனமாக்கி

எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்த வெண் மருப்பு(பு) அங்கு(கு) இமை நொடி அளவில்
 செறிந்தது மற்று(ரு) அவன் திருக்கரத்தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழி படைத்தருஞும்
 வல்லவை தனைத் தன் மனை என மணங்தே
 ஒகையோ(டு) எழுந்தாங்கு(கு) உயர் படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும் வழி தன்னில்
 கருச்சம் கோட்டில் கயல் கழு(கு) ஏறும்
 திருச்செங்காட்டில் சிவனை அரச்சித்துக்
 கணபதீச்சரம் எனும் காரண நாமம்
 பணபதி புகழ் தரு பதிக(கு) உண்டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனி மனம் மகிழ்
 இங்கு வந்து(து) அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு(கு) அரசாய்க் கதிர் முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமை பெற்றிருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 யாவரும் வந்து(து) இவன் ஏவல் செய்திடு நாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதி வளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு(கு) உரிய விரதம் என்று(ரு) எண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு(டு) எண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத்து(து) உறும் ஒரு சதுர்த்தியில்
 நோற்று நற் பூசை நூடங்கா(து) ஆற்றிப்
 போற்றி செய்திட்டார் புலவர் ஜங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கை தொழு(து) அடி இணை போற்ற
 வனை கழல் சந்திரன் மனச் செருக்கதனால்
 பேழை கே பால் வயிறும் பெருத்த காத்திரமும்
 தாழ் துளைக் கையும் தழை முறச் செவியும்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளும்
 கொண்டனன் சீற்றம் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங்கு(கு) இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்

உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத் தினத்தில்
 பழியொடு பாவமும் பல பல விதனமும்
 அழிவும் எய்துவர் என்று) அசனி போல் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிக மகம் வெருவிக்
 கண் அருள் கூரும் கடவுள் இத் தினத்தில்
 கோர வெஞ்சினம் மிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதி வளர் பக்கம்
 சதயம் தொட்ட சட்டி நல் விரதம் என்று)
 இதயத்தெண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 இப் புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகை இனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடி புனை குருகுலத்து) உதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வரும்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூறின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு) உண்டாகவும்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மரு மலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ் விரதத்தை
 வந்தனை செய்யில் வரும் நமக்கு) உரை எனப்
 பாட்டு) அளி துதையும் பசும் துழாய் மார்பனும்
 கேட்டருள்ளீர்! எனக் கிளத்துதல் உற்றான்
 அக்கு நீற்னியும் அரன் முதல் அளித்தோன்
 விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஒட வைத்திடும் பொன் ஒத்து) ஓளி விளங்கும்
 கோடி குரியர் போல்குலவிய மேனியன்
 கட கரிமுகத்தோன் காத்திலம் பெருத்தோன்
 தட வரை போலும் சதுர்ப் புயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமும் தரிக்கப்பட்டவன்
 உறு மதிக் குழவி போல் ஒரு மருப்பு) உடையோன்
 ஒரு கையில் தந்தமும் ஒரு கையில் பாசமும்
 ஒரு கையில் மோதகம் ஒரு கையில் செபம் செய்
 உத்தம மாலையோன் உறு நினைவின் படி
 சித்தி செய்வதனால் சித்தி விநாயகன்

என்று) இமையவரும் யாவரும் துதிப்ப
 நன்றி தரும் திருநாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதும்
 செருவினில் யுத்தம் செய்திடும் போதும்
 வித்தியாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோகங்கள் உருந்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறா(து) எல்லாம் செபம் உண்டாகும்
 கர தலம் ஜந்துடைக் கணபதிக்கு) உரிய
 விரதம் ஒன்றுள்ளது) அதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடும் சம்பத்து) உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள் கை கட்டும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிடலாம் எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர் முகக் கடவுளைப் பூசை செய் விதமும்
 விரித்தெமக்கு) உரைத்திட வேண்டும் என்று) இரப்ப
 வரைக் குடை கவித்தோன் வகுத்து) உரை செய்வான்
 தேரு நீர் ஆவணித் திங்களின் மதி வளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறை நீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனம் தவறா(து) இயற்றி
 அத் தினம் அதனில் ஜங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோ(டு) அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியால் பொன்னால் விளங்கும் அவன் தன்
 ஓள்ளிய அருள் திரு உரு உண்டாக்கிப்
 பூசனை செய்திடும் இடம் புனிதம(து) அக்கி
 வாச மென் மலரின் மஞ்சளி தூக்கிக்
 கோடிகம் கோசிகம் கொடி விதானித்து
 நீடிய நூல் வளை நிறை குடத்து) இருத்தி
 விந்தை சேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சந்தையின் நினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவாகனம் முதல் அர்க்கியம் பாத்தியம்
 வாகாய் ஆசமனம் வரை கொடுத்து

ஜந்து) அமிர்தத்தால் அபிடேகித்துக்
 கந்தம் சாத்திக் கணேச மந்திரத்தால்
 மா(கு) அகல் இரண்டு வத்திரம் சாத்திப்
 பொருந்து) உமை சுதனாய் புகலும் மந்திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபம் கொடுத்துப்
 பச்சறு(கு) உடன் இருபத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பல பல கொண்ந்தே
 உமாசதன் கணாதிபன் உயர் கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாச அங்குச கரன்
 ஏக தந்தன் ஸகரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள் தரு விநாயகன்
 சர்வ காரியமும் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம் மூர்த்தி என்னும் நாமங்களால்
 ஆரம்பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதல் பணிகாரம்
 தீ(து) அகல் மாங்கனி தீங் கதலிப் பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளம் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழை முப் புடைக்காய்
 பருப்பு நெய் பொரிக் கறி பால் தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப் பொருள் மிகவும் முன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரிய என்றுரைக்கும் மந்திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனம் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்ற நானான்கு) உபசாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 என்னும் தகுதி இரு பிறப்பாளர்க்கு)
 உன் அறுசுவை சேர் ஒதனம் நல்கிச்
 சந்தனம் முத்துத் தானம் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு) ஈந்திட்டு) அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திரு உருவத்தைத்
 தரித்த வத்திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 ஞநமித்திகம் என நவில் தரு மரபால்
 இம் முறை பூசனை யாவர் செய்தாலும்
 என்னிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவில் ஜெயம் மிகப் பெறுவர்

அரன் இவன் தன்னை முன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரம் ஒரு மூன்றும் பொடி பட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திராகூரனை வென்று கொன்றிட்டான்
 அகலிகை இவன் தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர் தரும் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தான்
 தன் ஆர் மதி முகத்தாள் தமயந்தி
 அந் நாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளைன அடைந்தாள்
 ஜங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங் கத நிருதரை வேர் அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சிதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மகி தலம் தன்னில் மலர் கொ(டு) அர்ச்சித்து
 வர நதி தன்னை வையகத்(து) அழைத்தான்
 அட்ட தேவதைகளும் அர்ச்சித்(து) இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண் தொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிகபாலன் தான்
 கொண்டு போம் அளவில் குஞ்சர முகவனை
 வண்டு பாண் மிழற்றா மலர் கொ(டு) அர்ச்சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப் புறம் கண்டு
 யாழும் அங்கு அவனை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர் முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிக மிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப் புவி தன்னில் என்னுதற்கு அரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச்சித்தால்
 எப் பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்று கண்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்று முதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட்டுலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினில் செயம் கொண்டு
 அந்தம் இல் செல்வத்(து) அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கு இது நிற்க இவ் விரதத்(து) இயல்
 ஓங்கிய காதை மற்றொன்று உரை செயவாம்
 கஞ்ச நான்முகன் தரும் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயை தன் வயிற்றில்

குரன் என்று) ஒருவனும் துணைவரும் தோன்றி
 ஆர் கவி சூழ் புவி அனைத்தையம் அழித்தே
 சீர் உடைச் சுவர்க்கத் திரு வளம் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரத் தீய நெறி நடத்துதலால்
 ஆயிரம் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீ இரங்கு) எமக்கென நெடும் கரம் கூப்பி
 இரசத் கிரி உறை இறைவனை வணங்கி
 வரம் மிகும் குரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர் விடு மணி முடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர் விடு வடிவேல் கர தலத்து) ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின்! நீர் என
 அமரர் கோனுக்கு) அரன் விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலும் தானும்
 கூடிய கலவியில் சூடா(து) ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்கு) உடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யும் துயரம் எல்லாம்
 ஊர் அரவு) அணிந்தோற்கு) உரை என உரைப்பக்
 காமலை எரித்த கடவுள் என்றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறக் பயம் உனக்கு) ஏதென
 உற்றிடும் கர தலத்து) உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலின்
 குற்றம் அடாது கூறு நீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானும்
 தானும் அச்சபையில் தரியாது) ஏகி
 எமை ஆளுடைய உமையாளுனே
 அமையா இன்பத்து) அமரந்து) இனிதிருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கி நானுதலும்
 தெள்ளிதில் பரமனும் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன் கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான் பொருள் போலச்
 சோதி நீள் முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாதராசன் மலர்க் கையில் கொடுப்ப
 நீதியோடு நின்று கை ஏந்திப்
 பேத நீள் வாயவும் பொறுக்க ஒண்ணாமல்
 தரும் புனல் கங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமல்
 பொரும் திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தன் ஆர் வதனத் தாமரை ஆறும்

கண் ஆறிரண்டும் கரம் ஈராறும்
 தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாண் அயில் ஆதி வான் படையும் கொண்(ு)
 அறு மீன்களைப் பால் அளித்திர் என(று) அனுப்ப
 ஆங்கு) அவர் முறை உண்டு) அறுமுகன் தானும்
 ஒங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமைம் விடை உணைத்து) ஆறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து) அடைந்து
 முருகு) அலர் குழல் உமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்துத்து) அணைத்துத்
 தேவர் தம் படைக்குச் சேனாதிபதி எனக்
 காவல் கொண்(ு) அளிக்கக் கதிர் முடி சூட்டி
 அயில் வேல் முதல் பல ஆயுதம் கொடுத்துத்
 திசை எலாம் செல்லும் தேரும் ஒன்(று) உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய் நீ
 ஒதுறும் அவன்றை ஒறுத்தி(ு) என(று) அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவர் என்றவரைச் சமர் இடை முக்கிக
 குருகுப் பேர் பெறும் குன்றமும் குரன்
 மருமழும் துளைப்பட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாம்
 தேவ குஞ்சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட(ு)
 அமரர் கோனுக்கு) அமருல(கு) அளித்துக்
 குமர வேஞும் குவலயம் விளங்க
 அமராவதியில் அமர்ந்து)இனிதிருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவு கண்(ு)
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 என் அரும் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதோரு பாகனை வந்து) அடி வணங்கி
 மருவலர்க் கடம்பன் எம் மா நகர் புகாமல்
 அநுள் செய வேண்டும் நீ அம்பிகாபதி என
 இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானும்
 குமரனைக் கோபம் கொண்டு முன் முனியக்

காவல் கொண்டு) எம் வினை கட்டறுத்து) அருளும்
 சேவலம் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்து) இழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்தி முன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீ தான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையால் கு(து) எறிந்து) ஆடுவோம் வா! என
 வென்றதும் தோற்றதும் விளம்புவார் யார் எனக்
 குன்ற மென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்று) அரவு அணிந்த புனிதனைக் காண்அங்கு)
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியால்
 சக்கிர பாணியைச் சான்று) எனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயகம் நேரும் தட நெடும் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்ப வாய் இதழ் உமை யான் வென்றேன் என
 எம் பெருமானும் யான் வென்றேன் என
 ஒருவர்க்கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வகைத்த மால் முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண் கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றும்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க் கரி உடன் அங்கு) உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரி அங்கு) உருத்து
 நோக்கி நீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக் கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க் கரி உரைத்த புன்மையினாலே
 கனல் என வயிற்றில் கடும் பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடல் பாம்பாய்க்
 கட கரி முகத்துக் கடவுள் வீற்றிருக்கும்
 வட தரு நீழவில் கிட எனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து) உருப் போய்த்
 துளா(வு) அணி மருமனும் துணை விழி இழந்தே

ஆண்டு) அரைக் கணத்தில் ஆயிலரம் யோசனை
 நீண்ட பைப் பைந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர் மருப்பு) ஒன்றுடை வள்ளல் வீற்றிருக்கும்
 கிளர் சினை ஆவின் கீழ்க் கிடந்தனால்
 திரி கடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில் பெறு வட மரத்தின் கீழ் இருந்தான்
 கம்ப மா முகத்துக் கடவுள் தன் பெருமையை
 அப் புவியோருக்கு அறிவிப்போம் என
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியா
 தம்ப நூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
 கரி முகக் கடவுளைக் கை தொழு(து) ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்த பின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து(து) அணி இழை வாங்கி
 இருபத்தோர் இழை இன்புறக் கட்டி
 ஒரு போ(து) உண்டி உண்டொரு மனமாய்
 வேதத்து(து) ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
 ஆதி விநாயகற்கு) ஆன எழுத்தும்
 முன்றெழுத்து(து) அதனால் மொழிந்த மந்திரமும்
 தேன் தரும் குழலியர் சிந்தையுள் செபித்தே
 உரை தரு பதினா(று) உபசாரத்தால்
 வரை மகள் மதலையை வழிபாடற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்ற நாள் ஜங்கர மா முகன் பிறந்த
 அற்றை நாள் சதயமும் ஆறாம் பக்கமும்
 சேரும் அத்தினத்தில் தெளி புகல் ஆ டி
 வாரண முகத்தோன் வரு பெரும் கோயில்
 சீர் பெற மெழுகித் திருவிளக்கு(கு) ஏற்றிக்
 குலவு பொற் கலைகள் கொடு விதானித்து
 மலர் பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலை புரி வடிவேல் குகற்கு முன் வரு கை
 மலை முகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற் கலை நல் நூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற் பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்

செருந்தி சண்பகம் செங்கழுநிரோடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கோடு பிச்சி
 கரு முகை புன்னை கடி கமழ் பாதிரி
 மரு விரி ஞாழல் மகிழ் இருவாட்சி
 தாமரை மூல்லை தளை அவிழ் பொன்றை
 பூ மலர் நொச்சி பூத்த மைக்குவனை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்பு செவ்வந்தி
 வாய்ந்த நல ஏருக்கு மலர்க் கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர் கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிளாம் முதலிய சாத்தித்
 தூப தீபங்கள் சுகம் பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல் என்னுருண்டை
 முப்பழம் தேங்காய் முதிர் மொளிக் கரும்பு
 சீனி தேன் சர்க்கரை செவ்விளாந்ருடன்
 பால் நறு நெய் தயிர் பருப்புடன் போனகம்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திரு முன்
 பொற் புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா(து) இருந்த
 பாப்பு) உருவாகிய ஞச ஆயுதனும்
 யாப்பு) உரு கொங்கையீாத! யானும் நோற்பேன் என
 ஆங்கு) அவன் தனக்கும் வேண்டுவ(து) அளித்துப்
 பாங்கொடு இவ் விரதம் பரிந்து நோற்பித்தார்
 அண்டர் நாயகனாம் ஜங்கரன் அருளால்
 விண்டுவும் பண்டு உள வேடம் பெற்றே
 உஞ்ஞை மா நகர் புகுந்து) உமையொடு விமலன்
 கஞ்ச நாள் மலர்ப்பதம் கை தொழுதிடலும்
 பஞ்சி மென் சீற்றிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ் சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான் இடும் சாபம் நீங்கிய(து) என் என
 மா நெடும் கண்ணி மனிக் கத(வு) அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறி கடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறை மருப்பு) ஒன்றுடைப் பிள்ளை அன்றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப் பயன் ஈ(து) எனச்

சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 புங்கொடி அடைத்த பொன் தாழ் நீங்கச்
 சாப்கு முன் உரைத்த சக்கர பாணி
 இக் கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்க நல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றுபின்
 மா(து) உமை அடைத்த வன் தாழ் நீக்கி
 நாதனை நனுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையானது எனத்
 தேன் நேர் மொழி! யான் தெளியக் கூறேன
 நன் மதி நுதலாய் நானிலம் தன்னில்
 உன் மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யான் என(ரு)
 அந்தம் இல் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருள் குர் அற வேல் போக்கிய குமரன்
 வரும் படி யானும் வருத்தி நோற்பேன் என
 இறையவன் கதை சொல் ஏந்திழை நோற்ற பின்
 குற மட மகளைக் குல மணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர் வடிவேலோன் தொல் வினை தீர்ந்து
 தாது மை வண்டு உழுந் தாமத் தாமனை
 மா(து) உமையாளை வந்து கண்டனேனே
 கண்ண ணநீ கண் இலாக் கட்செவி ஆகெனத்
 தண் நறும் குழல்உமை சாபம் இட்டதுவும்
 அக்கு நீறணியும் அரன் முதல் அளித்த
 விக்கினி விநாயக விரதம் நோற்றுதன் பின்
 சுடர்க் கதை ஏந்தும் துளவ மாலையன்
 விடப் பணி உருவம் விட்டு நீங்கியதும்
 பரிவு செதாள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவுரி அன்று(ரு) அடைத்த கபாடம் திறந்தும்
 வாச மென் குழல் உடை மா(து) உமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ் வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலம் தன்னில் இவ் விரதத்தை
 மன்னவன் வச்சிரமாலி முன் நோற்றுக்

காயத்து) எழுந்த கடும் பினி தீர்ந்து
 மா இரும் புவியின் மன்னாய் வாழ்ந்து
 தட முலைத் திலேத்தமை தனை மணம் புணர்ந்து
 மழ விடை போல் பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடை முறை வெள்ளியம் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொ(டு) இவ் விரதம் பாரகம் தன்னில்
 விரை கமழ் நறுந்தார் விக்கிரமாதித்தன்
 மறி கடல் புவி பெற வருந்தி நோற்றிடு நாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்த அங்புடன் இவ்விரதம் நோற்பேன் என
 அத்தம் தன்னில் அணி இழை செறித்துச்
 சித்தம் மகிழ்ந்து சில நாள் நோற்ற பின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வறிய கொவ்வையின் மாடே கே பாட
 ஆங்கது தழைத்தே அலரும் தளிருமாயப்
 பாங்குற ஒங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பம் சேரியில் போய்ச் சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல் கே சர் பொற்றோடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடம் தன்னில்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழை அது கிடப்பக் கண(டு) அவள் எடுத்துக்
 குழை தவிழ் வரி விழிக் கோதையைக் கட்டி
 அப்பமோ(டு) அடைக்காய் அவை பல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்து) இழை நோற்றிடக்
 கரி முகத்து அண்ணல் கருணை சூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம் அவட்கு) அருளக்
 கொண்டு போய் அரசனும் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமாதித்தன் விழி துயில் கொள்ள
 உக்கிரமான உடை மணி கட்டித்
 தண்டையும் சிலம்பும் தாளில் நின்று) ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல் வரும் கஞ்சர முகத்தோன்
 மனம் மிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடம்

கனவினில் வந்து காரணமாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கில்
 கலக்கம் வந்திடும் கழித்திடு புறத்து) எனக்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அப் பழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவை பல மடிவற
 மா நகர் கேடுறும் வகையது கண்டு)
 இமைப் பொழு(து) இவள் இங்கு) இருக்கலாகாதென
 அயற் கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனை புகுந்து) இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலிய கல்லாய் விட
 அணி இழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர் தம் மனையில் உற்று) அவள் இருப்ப
 வளர் பயிர் அழிந்து வளம் பல குன்ற
 அயன் மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையில் கோற்றோடி செல்லக்
 குயக் கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற் கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசு தூய் தாக்கும் தொழிலோர் மனை புகத்
 தூக்கள் எல்லாம் துணிந்து வேறாகத்
 தூசரும் எல்லாம் துணிந்து வேறாகத்
 தூசரும் அவனைத் தூரம் செய்ய
 மாலைக்காரன் வள மனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகை அது கண்டு
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்க வந்து) உதித்தாய்
 சாலவும் பாவி நீ தான் யார் என்ன
 வெம் மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம் மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன் மனை அவள் புகுந்து) இருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் ஏறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கை கொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டு தன் அகம் அதில் சென்று)

இவ் வகை கன்னி நீ யாரென வினாவக
 காத்து) ஆண்டு) உலகு கருணையோ(டு) ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மா மகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கும் முத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லு விக்கிரம குரியன் மனை எனச்
 சீ கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீர் அது கொண்டு நிலம் மெழுகிடுகீர் எனச்
 சாணி எடுக்கத் தையலும் சென்றாள்
 சாணியும் உமுத்துத் தண்ணீர் ஏற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மான் நேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரை மெழுக்கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டில் மணி விளக்கு) ஏற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வா எனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தி நின்று) ஆட
 மெத்த உள் நடுங்கி வீழ்ந்து) அவள் கிடப்பக்
 கொவ்வை அம் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகம் அதில் சென்று
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்துப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகக் பிள்ளைசெய் காரியம் இது என
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்து முன் அறிந்து
 தவ நெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்பு நோற்றிடு(க) எனக்
 கரத்து மூ ஏழு இழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பழ பண்டமும்
 செப்பம் அதாகத் திரு முன் வைத்தே
 அவ்வை கதை சொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகா விரதத்தை
 வித்தகமாக விளங்கு) இழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்றதன் பின்
 சக்கரவாள சைனியத்தோடு
 விக்கிரமாதித்தன் வேட்டையில் சென்று

தானும் சேனையும் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் என உளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன் மனை அங்கு அவர் அனுக
 யதும் தாகமும் இளைப்பும் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க என்னி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பழும் நீரும் அரசற்கு அருள் எனச்
 செப்பிய அன்னை திரு மொழிப் படியே
 உண் நீர்க் கரகமும் ஒரு பணிகாரமும்
 பண் நேர் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பு அறு படையும் உயர் படை வேந்தனும்
 அப் பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டும்
 தான் அது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ் வகை சமைத்த நீ யார் என வினவ
 மவ்வல் அம் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான் சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணம் காண் இது
 குணமுடை இவள் உன் குலமனையாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனம் மிக மகிழ்ந்து
 திங்கள் நேர் வெள்ளிச் சிவிலையில் ஏற்றிக்
 கொண்டு ஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண் தொடியாரில் உயர் பதம் உதவினன்
 சிந்துர நுதலார் சென்று அடி பணியச்
 சுந்தரி இருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் கார் எள்ளும் தேனும்
 விரும்பும் அவல் பலவும் மேன்மேல் - இருந்திக்
 குணம் உடையவனாய் வந்து குற்றங்கள் தீர்க்கும்
 கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளக்கு மான்மருகா! சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன் தான் ஈன்றருளும் மைந்தா! - முருகனுக்கு
முன் பிறந்த யானை முகவா! உணைத் தொழுவேன்
என் கதைக்கு நீ என்றும் காப்பு.

நூற்பயன்

பொன்னும் மிகும் கல்வி மிகும் புத்திரரோ(டு) எப்பொருளும்
மன்னும் நவமணியும் வந்தனுகும் - உன்னி
ஒரு கொம்பன் யானை முக உத்தமனார் நோன்பின்
திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற் பணைக்கை முக்கண் புகர் முகத்துப் பொன் மவுலிக்
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதை தன்னைச் - சொற் பெருகக்
கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை ஏருதேறும் விரி சடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிக வாழ்வார் நோலா(து) அருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

குல் இலார் நோற்கில் சுதரை மிகப் பெறுவார்
சால மிகும் வெம் கலியார் தாம் நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லாம் நல்ல பெருஞ் செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

ஒளவையார் அருளிய வீநாயகர் அகவல்

திருச்சிற்றம்பஸம்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வண்ண மருகில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கேடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நாக்ற வாயும் நாவிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திக்கொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புத னீன்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் மூழிக வாகன!

இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
போருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென.

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவ்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஜம்புலன் தன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிக் ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்
திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கழந்து

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுமுமுனைப் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றேழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெயிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூர்க்கமும்
எண்முக மாகினிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மணமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றான் சிந்தை தெளிவித்
 திருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என்செவியில்

எல்லை இல்லா ஆனந்த மளித்
 தல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறு விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டா குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத

தத்துவ நிலையைத் தந்தென்னை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

சிவமயம்

வினாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசௌந் தரதேக
மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரஹநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வில்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரணார் காக்க.

1

கவின் வளரும் அதரங்கச முகர்காக்க
தால் அங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சிபுகம் கிரிசைசதர் காக்க நனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அன் எழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடி போல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.

2

காமருபு முகந் தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்க களம் கணேசர் காக்க
வாமமுறு இருதோனும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மனிமுலைவிக் கிணவிநா
சன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க அகட்
டினைத்துலங்கு ஏரம்பர் காக்க.

3

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
 பிரட்டத்தை பாவம் நீக்கும்
 விக்கினகரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
 வியாளபூ டனர்தாம் காக்க
 தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்க சகனத்தை அல்லல்
 உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங்
 களமூர்த்தி உவந்து காக்க.

4

தாமுழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க இரு
 பதம்ஏக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
 ஆள்தரச் செய் ஆசாபூ ரகர்காக்க
 விரல்பதும் அத்தர் காக்க
 கேள்கிளரும் நகங்கள்விநா யகர்காக்க
 கிழக்கினிற்புத் தீசர்காக்க.

5

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க உமா
 புத்திரர்தென் திசை காக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர்காக்க
 விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்க வாயுவிற்கசகன்
 னர்காக்க திகழு தீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கில்
 சசநந் தனரே காக்க.

6

ஏசுதந்தர் பகல்முழுதுங் காக்க இர
 வினுஞ்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஒசையின்விக் கினகிருது காக்க இராக்
 கதர்பூதும் உறுவே தாளம்

மோனியைபேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரம் முனவி லாத
 வேகமறு பினிபலவும் விலக்குபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

7

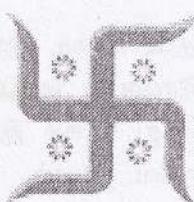
மதிஞானம் தவம்தானம் மானம்ஒளி
 புகழ்குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
 மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாகும் சுற்றமெல்லாம் மழைரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.

8

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்க கரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றில்ல றிதுதளைமுக் காலமுமோ
 திடின்னும்பால் இடையூறு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவர்கள் அறிமின்கள்
 யாரோருவர் ஒதினாலும்
 மன்றஆங் கவர்தேகம் பினியறவச்
 சிருதெக மாகி மன்னும்.

9

திருச்சிற்றும்பலம்

விநாயகர் கார்யச்தீ மாலை

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் யானை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

பந்தம் அகற்றும் அநந்த குணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
சண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங்கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தக வருமே
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றோம்.

உலகம் முழுவதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஓளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலாங் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்.
இடர்கள் முழுவதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பங் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
கர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்

கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
தடவு மருப்புக் கணபதி பொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்.

மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்தமாகி மறிந்தறியாத்
திறத்தினாலும் உயிர்கு நலம்
ஆர்த்தி நானும் அறியாமை
அகற்றி அறிவிப்பான் எவன் அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

செய்யும் மவீணையின் முதல்யாவன்
செய்யப்படும் அப் பொருள்யாவன்
ஜைம் இன்றி உளதாகும்
அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
ஊட்டி விடுவிப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியை
புரிந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடனம் நவிலும்
விமலன் யாபவன் விறங்குவர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாதன் எவன் எண்குணன் எவன் அப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

மண்ணின் ஓர்ஜூங் குணமாகி
வதிவான் எவன்நீர் இடைநான்காய்

நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
 முன்றாய் நவில்வான் எவன்
 வளியில் எண்ணும் இரண்டு குணமாகி
 இயைவான் எவன்வான் இடை ஒன்றாம்
 அண்ணல் எவன் அக்கணபதியை
 அன்பிற் சரணம் இடைகின்றோம்.

பாச அறிவில் பச அறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன் யாவன்
 பாச அறிவில் பச அறிவும்
 பயிலப் பணிக்கும் அவன் யாவன்
 பாச அறிவும் பச அறிவும்
 பாற்றி மேலாம் அறிவான்
 தேசன் எவன் அக் கணபதியைத்
 திகழுச் சரணம் அடைகின்றோம்.

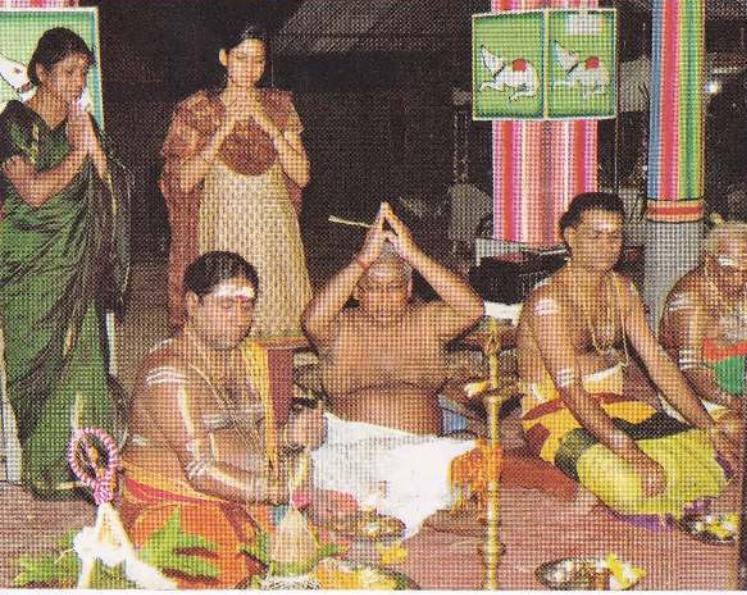

செய்யப்பட்டுள்ள ஜம்பத்தாறு விநாயக மூர்த்தங்கள்

1. தண்டி விநாயகர்
2. தூர்க்கை விநாயகர்
3. அர்க்க விநாயகர்
4. பிரசன்ன விநாயகர்
5. வீம விநாயகா
6. சந்திர விநாயகர்
7. சித்தரூப விந்யகர்
8. ஸம்போதர விநாயகர்
9. கூபதந்த விநாயகர்
10. சலாகட விநாயகர்
11. குலப்பிரிய விநாயகர்
12. சதுர்த்தி சிவாயகர்
13. பஞ்சமி விநாயகர்
14. முண்ட விநாயகர்
15. சமுசிக விநாயகர்
16. விடங்க விநாயகர்
17. நிச விநாயகர்
18. இராச புத்திர விநாயகர்
19. பிரணவ விநாயகர்
20. உப தாப விநாயகர்
21. வக்ர துண்ட விநாயகர்
22. ஏகதந்த விநாயகர்
23. திரிமுக விநாயகர்
24. பஞ்சமுக விநாயகர்
25. ஏரம்ப விநாயகர்
26. விக்னராஜ விநாயகர்
27. வரத விநாயகர்
28. மோதகப்பிரிய விநாயகர்
29. ஏகோ பய ப்ரத விநாயகர்

கும்பாரிலேக நிழற்பட காட்சியெல்

30. சிங்கமுக விநாயகர்
31. கூர் நிதாட்டி விநாயகர்
32. நிப் பிரசாத விநாயகர்
33. சிந்தாமணி விநாயகர்
34. தந்த வக்கிர விநாயகர்
35. அபிசாண்டி விநாயகர்
36. ஊர்துவாண்ட முண்ட விநாயகர்
37. மணிகண்ண விநாயகர்
38. ஆசர சிருஷ்டி விநாயகர்
39. கசகன்ன விநாயகர்
40. கண்டா விநாயகர்
41. சுமங்கள விநாயகர்
42. மங்கள விநாயகர்
43. மோதக விநாயகர்
44. சுமுக விநாயகர்
45. துன்முக விநாயகர்
46. கணப விநாயகர்
47. அபர விநாயகர்
48. ஆக்கினை விநாயகர்
49. துவார விநாயகர்
50. அவிமுத்த விநாயகர்
51. ஆமோத விநாயகர்
52. பக்ரத விநாயகர்
53. அரிச்சந்திர விநாயகர்
54. கார்த்தி விநாயகர்
55. பந்து விநாயகர்
56. கனக விநாயகர்

இந்த 56 விநாயக தீருநாமங்களைத் தீனமும் ஜெபித்து வந்தால் விநாயகக் கடவுளின் மகிழ்ச்சை முழுவதும் கேட்டதீணால் வரும் உன்னதமான பலன்கள் எல்லாம் அடையலாம்.

- (ஆதாரம் விநாயக புராணம்)

இதய பூர்வமான நன்றிகள்

இயக்கச்சி - முகாவில், பறையோம்பி குளம், ஸ்ரீராஜகணபதி திருக்கோவில் மஹா கும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்தி விழாவை குறைவின்றி சிறப்புடன் நடாத்திட எமக்குள்ளே இருந்து எம்மை இயக்கி இன்னருள் புரிந்த ஸ்ரீராஜகணபதி பெருமானின் பாதகமலங்களை முதற்கண் பணிந்து போற்றி சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன். அடுத்து இந்த ஆலயகட்டுமான பணிகள் தொடங்கியதில் இருந்து இன்று வரை ஆலயத்தின் சகலவிதமான விடயங்களுக்கும் ஆலோசனை வழங்கி மஹா கும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்தி விழாவை தலைமை தாங்கி சிறப்புற நடாத்தி வைத்த கலாநிதி. சிவசக்திஸ். ராம் தேவலோகேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கட்கும் அவரோடு கும்பாபிஷேக கிரியைகளில் இணைந்து செயற்பட்ட அனைத்து சிவாசாரியார்களுக்கும் நன்றிகள்!

இவ்வாலய கட்டுமானப் பணிகள் அனைத்தையும் மிகவும் சிறப்பாக கட்டி முடித்த சிறபாசாரியார் திருநாவுக்கரசு விஜயரஞ்சன் குழுவினருக்கு இனிய நன்றிகள்!

ஆலயக்கட்டுமானப் பணிகள் அனைத்தையும் மேற்பார்வை செய்து சிறப்புற நடைமுறைப்படுத்திய திரு. தீபன் அவர்கட்கும், எமது சகல செயற்பாடுகளுக்கும் உற்ற துணையாய் இருந்து செயற்பட்ட திரு. நேருஜன் அவர்கட்கும் மற்றும் பல வகையிலும் பாடுபட்ட திரு. தஜேந், நாதன் அவர்கட்கும், மண்டலாபிஷேகம் 48 தினங்களுக்கும் அபிஷேக பூஜைகள் சிறப்புற நடைபெற பணியாற்றிய சிவஸ் ந. மகேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கட்கும், முக்கியமாக அனைத்துப் பூஜைகளுக்கும் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து செயற்படும் பிரம்மஸ். ந. உதயசங்கர் சர்மா அவர்கட்கும் இனிய நன்றிகள்.

ஆலயத்தின் கும்பாபிஷேகம் மண்டலாபிஷேகம் என்பவற்றில் மங்கள இசை வழங்கி சிறப்பித்த திரு. வீராச்சாமி கண்ணன் குழுவினருக்கு இதய பூர்வமான இனிய நன்றிகள்

ஸ் ராஜகணபதி ஆலயத்தின் மஹா கும்பாபிஷேக பணியிலும் மண்டலாபிஷேக பணியிலும் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்த அனைத்து அடியார்களுக்கும் நன்றிகள்.

கும்பாபிஷேகப் பத்திரிகை மற்றும் ஸ்ரீராஜ கணபதீசம் மலர் என்பவற்றை அழகுற அச்சிட்டு வடிவமைத்த “அனுஷ் பிரின்டர்ஸ்” திரு. கு. அருளானந்தம் அவர்கட்கு நன்றிகள்! மற்றும் ஆலய பிரதிஸ்டை திருவருவ சிலைகள் அனைத்தையும் பொறுப்பேற்று செய்து குறித்த நேரத்தில் கொடுத்த திரு. ரவிசங்கர் ஆசாரிக்கு நன்றிகள். இதில் பெயர் குறிப்பிடத் தவறிய அனைத்து அன்பர்களுக்கும் இனிய நன்றி..... நன்றி..... நன்றி.....

அனைவருக்கும் ஸ் ராஜகணபதி திருவருள் கிடைக்க பணிவோடு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி

திரு. கூழன்குமாரன் நவாட்னம்
(தலைவர், ஆலய திருப்பணியாளர்)

கண்ணன் அன்னதான மடம்

நாம் மனம் நிறைந்து வயிறு வாழ்த்தும் நிலை பெற்று “போதும்” என்று சொல்லும் ஒரே விடயம் அழுது எனும் அன்னத்தை. வேறு எதைத் கொடுத்தாலும் எம்மனம் அடங்காது போதும். திருப்தி என்ற சொல்ல மனம் வராது. இந்த உண்வை மட்டும் வயிறு நிறைவ கண்டதும் போதும்... போதும்... என்று சொல்லிவிடுகின்றோம். அப்படி ஒரு நிறைவை ஶாந்தி ராஜ கணபதி ஆலயம் வரும் அடியவர்கள் அனைவரும் பறவேணும். எனும் நிலையில் அமைந்ததே இந்த “கண்ணன் அன்னதான மடம்” எனும் அழுத பொக்கிடம்.

